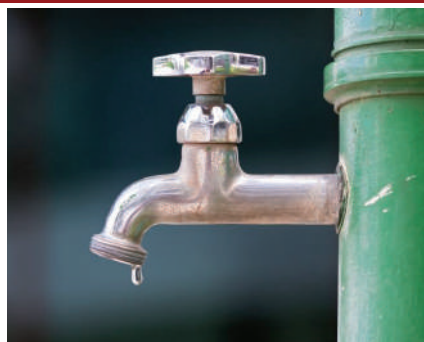

Αριθμός φύλλου 7 (ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2024)

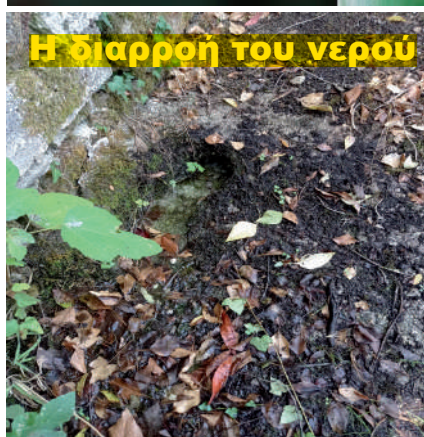

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΑΥΓΗ & ΤΟ ΠΩΓΩΝΙ

Ταχυδρομική διεύθυνση: ΟΔΥΣΣΕΩΣ 18 - 10436 ΑΘΗΝΑ - GREECE / email: filippos.stavrou@yahoo.gr

Η διαρροή του νερού

Λασπόδρομος από την διαρροή

ΕΛΛΕΙΨΗ ΝΕΡΟΥ

24ΩΡΗ «ΣΠΑΤΑΛΗ» ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Όσοι βρεθήκαμε στο χωριό, τον Αύγουστο, νιώσαμε την λειψυδρία να «χτυπάει την πόρτα μας».

Συγκεκριμένα, το νερό κοβόταν από τις 8 το βράδυ μέχρι τις 7 το πρωί. Χωρίς να γνωρίζει ο κόσμος ότι θα γίνει διακοπή, ξαφνικά κοβόταν το νερό, κάθε βράδυ το δεκάημερα 10 με 20 Αυγούστου περίπου, δηλαδή την εποχή που το χωριό ήταν γεμάτο κόσμο. Αρκετοί ήταν αυτοί που διαμαρτυρήθηκαν ότι κόπηκε το νερό ενώ έκαναν μπάνιο για να ετοιμαστούν για πανηγύρια και δεν ήξεραν τι να κάνουν...

Στην πύτα της Χαραυγιώτισσας (14 Αυγούστου) μάθαμε από το Δ.Σ. της Αδελφότητας ότι το νερό κόβεται λόγω έλλειψης νερού για να προλαβαίνει να γεμίζει η δεξαμενή.

Στη διαμαρτυρία μου ότι στο τελευταίο σημείο του δικτύου ύδρευσης, το νερό τρέχει 4-5 χρόνια συνεχώς μέρα-νύχτα, αγνοούσαν το θέμα κι έλαβα την απάντηση ότι αυτό θα γίνεται μάλλον για εξαέρωση των

σωλήνων του νερού.

Τελικά ο πρόεδρος του χωριού (Ηλίας Βασιλείου), με ενημέρωσε κάποια στιγμή που ήρθε εκεί ότι το νερό τρέχει επειδή οι σωλήνες του νερού είναι από το 1960 κι αν δεν κυκλοφορεί το νερό υπάρχει κίνδυνος μετάδοσης ασθενειών.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

1. Δεν μπορεί να γίνει κάποια ενέργεια ώστε το νερό να μην πηγαίνει χαμένο 24ώρες και γεμίζει νερό ο λάκος στους Κωτσαίους, σαν να είναι χειμώνας; Να τοποθετηθεί, για παράδειγμα, μία ηλεκτροβάνα και να ρυθμίζετε ανά μία ώρα να τρέχει το νερό για 10 λεπτά.

2. Δεν μπορεί η τεχνική υπηρεσία να προσθέσει κάποια μέτρα σωλήνα από το σημείο που υπάρχει η «διαρροή» του νερού ώστε το νερό να φεύγει στο λάκο για να μην γεμίζει λάσπες ο δρόμος, χωρίς να κινδυνεύει να κολλήσει κάποιο αυτοκίνητο στις λάσπες και να μην γεμίζει η περιοχή από έντομα λόγω του νερού;

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΠΥΧΙΑ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

στη Σελίδα 5

Γράφει ο Θεόδωρος Σαράγας

Τότε το 1940 ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1940

Ο Πάννης είναι 8 χρονών. Μένει με την οικογένεια του σε ένα χωριό της Ηπείρου, το Καλπάκι, και αγαπάει πολύ την Ελλάδα. Από το παράθυρο του βλέπει τις κορυφές της Πίνδου. Γεμάτες χιόνι, κρύβουν της Έλληνες πολεμιστές που υπερασπίζονται της ελευθερία της πατρίδας του. Τα βράδια γονατίζει μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και προσεύχεται για τους στρατιώτες. Το μικρό χωριό του, κοντά στα Ελληνοαλβανικά σύνορα, παίζει σημαντικό ρόλο στην Ελληνοϊταλικό πόλεμο. Όταν τον Νοέμβριου του 1940 οι εχθροί προσπαθούσαν να μπουν στο Καλπάκι, ο γενναίος Υποστράτηγος Χαράλαμπος Κατσιμήτρος με τα Ελληνικά στρατεύματα κατάφερε να σταματήσει τους εχθρούς. Δόθηκαν σκληρές μάχες και οι Έλληνες πολεμιστές πέτυχαν τη νίκη. Έτσι εμπόδισαν τους Ιταλούς να προχωρήσουν στην Ελλάδα.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2024

Ο κύριος Γιάννης είναι 92 χρονών. Απο το παράθυρο του, καμαρώνει τις Ελληνικές κορυφές. Μόλις το βλέμμα του φτάσει στο τεράστιο άγαλμα του «πολεμιστή του 1940», δάκρυα κυλούν στα μάτια του. Απέναντι στον λόφο, διακρίνεται το τεράστιο «ΟΧΙ» με την Ελληνική σημαία. Τα βράδια γονατίζει μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και προσεύχεται για όλη την Ελλάδα

**TAXI
ATHENS**
ΤΑΞΙ - ΑΘΗΝΑ
SKODA RAPID
A/C ΜΕΤΑΦΡΑΓΗ ΡΟΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ

**2003
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΡΟΥΣΤΕΜΗΣ**
Αεροδρόμια, λιμάνια,
ΚΤΕΛ, νοσοκομεία,
μεταφορές δερμάτων,
ταξίδια.

Τηλ: 697.262.4381 **697 2624381**
PANROUST@GMAIL.COM

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΤΟΛΕΣ Ενοικιάσεις-Πωλήσεις

& ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ-ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΕΣ
ΓΙΑ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ράνια Γιάννου

ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ 21-ΑΙΓΑΛΕΩ
Τηλ: 697 468 7504

Το σημείωμα του εκδότη ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καλό Φθινόπωρο, πέρασε και το καλοκαίρι μαζί και οι όμορφες στιγμές που περάσαμε στο χωριό.

Όσοι μπορείτε να παρακαουδήσετε την αναπαράσταση του ποχέμου στο Καλπάκι. Είναι μία καταπληκτική αναπαράσταση και αξίζει τον κόπο.

Οι αθλητές μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή για να τρέξουν στον αιώνα δρόμους στο Καλπάκι.

Στις 26 Οκτωβρίου η πανηγυρική λειτουργία για τη μιορτή του Αγίου Δημητρίου στο χωριό και έρχεται και η μιορτή στην αίθουσα της Αθήνας. (θα μας ενημερώσει το Δ.Σ. πότε θα ξεκινήσουμε τον Άγιο Δημήτριο).

Ευχαριστούμε πολύ τους κάτωθι για την οικονομική στήριξη της εφημερίδας μας

ΠΑΠΠΑΣ ΚΩΣΤΑΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	50,00 €
ΚΩΤΣΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ & ΒΑΓΓΕΛΗΣ	20,00 €

Ο τραπεζικός λογαριασμός για ενισχύσεις είναι
GR35 0260 3410 0001 9020 0376 665
τράπεζα EUROBANK, bic ERBKGRAA XXX
Δικαιούχος: ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΕΩΡ.

**Αναλαμβάνουμε την
αγοραπωλησία & μίσθωση
του ακινήτου σας.**

**Διαθέτουμε μεγάλο αριθμό
ακινήτων παντός τύπου
(κατοικίες, εξοχικά, επαγγελματικά & επενδυτικά ακίνητα, γη).**

**Στη διάθεσή σας για
οποιαδήποτε συνεργασία
ανάθεσης ή ζήτησης ακινήτων,
καθώς και για κάθε απορία και
συμβουλή στην αγοραπωλησία
και μίσθωση του ακινήτου σας.**

ΛΑΣΗΘΙΩΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ

**+302106998359
+306944913973**

info@abproperty.gr

**ΔΙΟΝΥΣΟΥ 2-4
15124 ΜΑΡΟΥΣΙ - ΑΘΗΝΑ**

Χαραυγή στο Πωγώνι
περιοδική έκδοση για τη
Χαραυγή & το Πωγώνι

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ:

Φίλιππος Σταύρου

Οδυσσεύς 18 - 10436 ΑΘΗΝΑ

Τηλ: 210.5227349 - 6942.421011

e-mail: filippos.stavrou@yahoo.gr

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ:

Φίλιππος Σταύρου

Σε περίπτωση, που δεν επιθυμείτε η εφημερίδα μας να σας έρχεται στο σπίτι σας, παρακαλώ επικοινωνήστε με έναν από τους παραπάνω τρόπους ή επιστρέψτε την εφημερίδα στον ταχυδρομικό διανομέα. Με σεβασμό πάντα στην απόφασή σας, δεν θα σας την ταχυδρομήσουμε ξανά. Το αρχείο χρησιμοποιείται μόνο για την αποστολή της εφημερίδας μας.

ΔΗΜΟΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

1ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΟΡΩΔΙΩΝ ΣΤΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκε το 1ο Φεστιβάλ Χορωδιών «Τραγουδάμε την παράδοση τιμώντας το Πωγώνι» που πραγματοποιήθηκε στα Κτίσματα το Σάββατο 10 Αυγούστου, υπό την καλλιτεχνική και μουσική διεύθυνση του κ. Βαγγέλη Κώτσου.

Στο Φεστιβάλ συμμετείχαν επτά (7) χορωδίες, οι οποίες με το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με παραδοσιακά τραγούδια από πολλές περιοχές, ενθουσίασαν το κοινό.

Ο Δήμαρχος Πωγωνίου κ. Κωνσταντίνος Καψάλης, ευχαρίστησε τον κ. Κώτσο και τις χορωδίες για τη συμμετοχή και αναφέρθηκε στο ρόλο που παίζει η παραδοσιακή μουσική στη ζωή των κατοίκων της περιοχής. «Η πωγωνία μουσική και πολυφωνικό τραγούδι είναι γνωστά στα πέρατα του κόσμου και μιλούν στις καρδιές όλων. Είναι αυτά που μεταφέρουν κάθε συναίσθημα, κάθε σκέψη αυτών που τα τραγουδούν. Με αυτό το Φεστιβάλ καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα όμορφο «υφαντό» με παραδοσιακά τραγούδια από διάφορες περιοχές της χώρας» σημείωσε μεταξύ άλλων.

Στο Φεστιβάλ συμμετείχαν οι χορωδίες: Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, Δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων, Πολιτιστικού Συλλόγου "Μουσικοχορευτική Αρμονία", Συλλόγου Ηπειρωτών Χαϊδαρίου "Δωδωναίω Φως", Μουσικοφιλολογικού και καλλιτεχνικού Συλλόγου "Ο Ακρίτας", Συλλόγου γυναικών Γλυφάδας "Εμείς" Λένας Μαυρακάκη και Πολυφωνικού σχήματος "Ωδές" και οι μουσικοί: Αντώνης Κακούρης (κλαρίνο), Χρήστος Ευαγγέλου (ακορντεόν), Ναπολέων Γκόντος (λαούτο) και Τάσος Τσιρώνης (ντέφι).

**ΕΚΔΟΘΗΚΑΝ
ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΝΕΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΟ Β' ΕΞΑΜΗΝΟ 2023
ΜΕ ΗΜΕΡ. ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ
31/10/2024**

ZARAVINA FESTIVAL

Zaravina Festival πήγε φέτος ο Στέλιος Ρόκκος ξεσηκώνοντας το κοινό του μεγαλύτερου μουσικού γεγονότος της Ηπείρου! Δίπλα στη μαγευτική ομορφιά της Λίμνης Ζαραβίνας, σε ένα ειδυλλιακό τοπίο, οι φίλοι του «ZaravinaFestival» τραγούδησαν παλιές και νέες επιτυχίες του αγαπημένου καλλιτέχνη αποδεικνύοντας ότι η συγκεκριμένη μουσική διοργάνωση κατέχει ξεχωριστή θέση τις καρδιές τους.

«Αυτές οι όμορφες στιγμές που ζούμε κάθε καλοκαίρι δίπλα στην όμορφη Λίμνη Ζαραβίνα γράφουν τη δική τους ιστορία. Σας ευχαριστούμε που στηρίζετε το Zaravina Festival το οποίο γεννήθηκε από μία ιδέα να «παντρέψουμε» τις φυσικές ομορφιές της περιοχής με τον πολιτισμό» τόνισε στον χαιρετισμό του ο Δήμαρχος Πωγωνίου κ. Κωνσταντίνος Καψάλης.

Τη συναυλία άνοιξε το Παννιώτικο συγκρότημα «Yinametheband», δίνοντας τον παλμό για το φετινό Zaravina Festival ενώ στη σκηνή, μαζί με το Στέλιο Ρόκκο, ήταν Κατερίνα Λαζαρίδου που ενθουσίασε το κοινό.

Το Zaravina Festival διοργανώθηκε σε σύμπραξη με το Κέντρο Νέων Ηπείρου και το ραντεβού ανανεώθηκε για τον Αύγουστο του 2025, για μία ακόμη ξεχωριστή μουσική βραδιά, με πολλές εκπλήξεις!

ΜΑΓΕΨΑΝ Ο ΠΕΤΡΟ-ΛΟΥΚΑΣ & Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ

Στον επιβλητικό χώρο της Ι.Μ. Βελλάς ο ζωντανός θρύλος του κλαρίνου Πετρολούκας Χαλκιάς και ο διεθνώς αναγνωρισμένος μουσικός και υποψήφιος για Grammy 2023 Βασίλης Κώστας συναντήθηκαν επί σκηνής με μουσικούς από την Ελλάδα και τις Η.Π.Α. προσφέροντας μία μοναδική εμπειρία γεμάτη ήχους που ξύπνησαν μνήμες και «πότισαν» τις ρίζες της ηπειρωτικής παράδοσης.

Η συναυλία ήταν το τελικό αποτέλεσμα της πολύμηνης εκπαίδευσης των μουσικών πάνω στην ηπειρωτική παράδοση και η τελική συνάντηση των συμμετεχόντων στα δύο εκπαιδευτικά προγράμματα των οποίων είναι καλλιτεχνικός διευθυντής ο Βασίλης Κώστας: του Epirus Ensemble του Ελληνικού Ινστιτούτου Βοστώνης και του «Επίλεκτου Ηπειρωτικού Ensemble» της Μητρόπολης Ιωαννίνων.

«Πατριάρχη» της μουσικής παράδοσης χαρακτήρισε τον Πετρολούκα Χαλκιά ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ. Μάξιμος που μίλησε και για το αστείρευτο, όπως σημείωσε χαρακτηριστικά, ταλέντο του Βασίλη Κώστα. «Είναι ευλογία να απολαμβάνουμε για μία ακόμη χρονιά αυτή τη σπουδαία συναυλία, εδώ στη Βελλά που έχει μεγάλη πνευματική και παιδαγωγική ιστορία» δήλωσε, κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά και στη συμβολή του Δημάρχου Πωγωνίου για την υλοποίησή της.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή απονομής υποτροφιών σε τρία από τα μέλη του προγράμματος ώστε να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο μουσικό κολέγιο Berklee College of Music των Η.Π.Α. Μάλιστα η μία υποτροφία ήταν προσφορά του Πετρολούκα Χαλκιά.

Και τι δε θα δίνουμε για ένα πανηγύρι στο χωριό!

Όσοι έχουμε την τύχη να καταγόμαστε από κάποιο χωριό, σίγουρα το πρώτο πράγμα που μας έρχεται στο μυαλό είναι εκείνα τα καλοκαιρινά πανηγύρια του Αυγούστου, αλλά και κάθε γιορτινή, για την εκκλησία, περίπτωση του χωριού. Είναι οι φωνές, τα γέλια τα «ραντεβού στην πλατεία». Γιατί το χωριό είναι τα πανηγύρια του κι άλλα τόσα πέρα από αυτά.

Όσοι έχουν επιλέξει να πάνε στο χωριό στις διακοπές τους- πόσο μάλλον να έχουν διαλέξει να ζήσουν εκεί, σίγουρα θα έχουν παρατηρήσει τη διάφορα του αέρα, της αύρας και της ενέργειας που κρύβεται ανάμεσα στα ψηλά καταπράσινα δέντρα. Είναι σαν να παίρνουν αέρα τα σωθικά σου, ρε παιδάκι μου, και να γεννιέσαι ξανά. Νιώθεις ότι αναπνέεις από ανάγκη κι ελεύθερα κρύο καθαρό αέρα κι όχι από υποχρέωση όπως όλοι σχεδόν έχουμε συνηθίσει στον αέρα της πόλης. Είναι οι ανάσες βαθιές, νιώθεις το οξυγόνο να σε ανανεώνει.

Ύστερα, έχετε ξανασυναντήσει ποτέ πιο όμορφο βραδινό ουρανό όπου τα αστέρια εμφανίζονται δίχως να τα κρύβει το καυσαέριο και τα φώτα της πόλης; Ξέρεις, από εκείνα τα βράδια που όλοι μαζεύεστε στην πλατεία του χωριού -μικροί μεγάλοι- απλώνετε τραπέζια σε όλον τον χώρο και γίνεστε μια παρέα, ενώ μετά από ώρες και καθώς οι γονείς σου δεν ανησυχούν για το πού βρίσκεσαι γιατί είσαι στο χωριό, αργείς να γυρίσεις κι αράζε-

τε όλοι μαζί παίζοντας χαρτιά, τάβλι, πίνοντας μπίρες και βλέποντας τα αστέρια. Κάπως έτσι, γυρνάς τα ξημερώματα κι ανυπομονείς να έρθει η επόμενη μέρα ώστε να ζυπνήσεις το πρωί, να αισθανθείς την πρωινή αύρα του χωριού, να βοηθήσεις τους παππούδες σου στις δουλειές του σπιτιού κι έπειτα να κάτσετε σε αυτό το μπαλκονάκι πίνοντας ελληνικό καφέ κι απολαμβάνοντας αυτή την περίεργα υπέροχη γαλήνη.

Όμως ναι, τα πανηγύρια ίσως να είναι η πιο χαρακτηριστική βερσιόν ενός χωριού κι η μέρα που γίνεται είναι μεγάλη γιορτή για τους κατοίκους. Είναι η μέρα που ζυπνάς και κατεβαίνεις το πρωί στην πλατεία, η οποία γεμάτη κόσμο που κάνει τις βραδινές ετοιμασίες μοιάζει σε μια γλυκιά αναταραχή. Όλοι τρέχουν, υπάρ

χει φασαρία, καρέκλες παντού, χαμόγελα και ζωντάνια- το χωριό γιορτάζει και φοράει τα καλά του. Οι μπίρες και τα τσίπουρα αρχίζουν από το μεσημέρακι κι όλοι είναι έτοιμοι για τη μεγάλη γιορτή.

Κι όταν έρθει το βράδυ, έχεις αυτόν τον ενθουσιασμό μικρού παιδιού, αυτή την περιέργεια να δεις πόσος καινούργιος κόσμος θα έρθει και σίγουρα με κάποιο μαγικό τρόπο μέχρι το τέλος της βραδιάς θα έχεις ερωτευτεί το καινούργιο πρόσωπο που ήρθε από το δίπλα χωριό και χορεύατε δίπλα δίπλα, περιμένοντας το πότε θα γνωριστείτε κι αν μέσα σε αυτή την βαβούρα του χορού θα σου ανταλλάζατε μια κουβέντα. Το ακόμη πιο σίγουρο είναι πως θα σπάσεις ρεκόρ στο πόσα σουβλάκια θα φας και πόσα σφηνάκια τσίπουρο θα σε κεράσουν.

Δεν υπάρχουν ντροπές, θα φας, θα μεθύσεις, θα βγάλεις και τα παπούτσια και με κόκκινα μάγουλα θα χορέψεις μέχρι τελικής πτώσης. Την επόμενη μέρα δε θα το θυμάται σχεδόν κανείς, καθώς το τσίπουρο θα έχει κάνει δουλίτσα, αλλά μένει πάντα αυτή η αίσθηση πως κάτι πολύ ωραίο συνέβη χθες το βράδυ.

Υπάρχουν και οι σταρ, άτομα τα οποία γίνονται το επίκεντρο της βραδιάς. Είναι αυτοί οι παππούδες που παρατηρούν τους πάντες, έχουν άποψη για όλα, πίνουν δίχως αύριο και πάνε πάντα ανά δυάδες και τριάδες. Αξιολάτρευτοι και πάντα στο πιο κεντρικό τραπέζι, φεύγουν από τους τελευταίους κι απολαμβάνουν τη βραδιά. Όλοι είναι συγγενής κάποιου, όλοι έχουν κι έναν μπάρμπα από την πόλη κι αν έχεις να πας καιρό αποτελείς πάντα αξιοθέατο.

Αυτές είναι οι αναμνήσεις που όσα χρόνια κι αν περάσουν, όσο καιρό κι να έχεις να επισκεφτείς το αγαπημένο σου χωριό ξέρεις πως θα είναι πάντα μέσα σου- σαν ένας ξεχωριστός κόσμος. Μια παράλληλη ζωή, που όταν έρχεται η στιγμή να γυρίσεις στην καθημερινότητά σου, σε πιάνει ένας κόμπος στο στομάχι και μια μελαγχολία. Φεύγοντας, γυρνάς και ξανά κοιτάς το σπίτι το οποίο έχεις χαραγμένο στη μνήμη σου από τα παιδικά σου χρόνια και του υπόσχεσαι πως θα τα ξαναπείτε σύντομα. Κι όντως, έτσι θα είναι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πανηγύρι, συνήθεια λαϊκή, γνήσια ελληνική, που στηρίζεται στην πίστη των ανθρώπων,μπολιασμένη με τα ήθη και τα έθιμα κάθε τόπου. Χρόνια πριν, τότε που από την επαρχία και τα χωριά έλειπαν οι σημερινές ανέσεις, οι κάτοικοι ήταν απομονωμένοι από τα αστικά κέντρα. Η διασκέδαση έλειπε από την καθημερινότητά τους. Γι' αυτό τα πανηγύρια, όπως οι γάμοι και τα βαφτίσια, ήταν η μοναδική ευκαιρία για χαρά, ξεκούραση, διασκέδαση. Αλλά ήταν και τόπος συνάντησης με κατοίκους άλλων

χωριών και με τους συγγενείς και φίλους, που οι συνθήκες ζωής τους είχαν απομακρύνει από τον τόπο τους. Πανηγύρια γίνονταν σε όλα τα χωριά. Ήταν άμεσα συνυφασμένα με την πίστη των ανθρώπων και αφιερωμένα στη γιορτή Αγίου ή Αγίας, που η τοπική εκκλησία έφερε το όνομά τους. Παρ' όλο που σήμερα τα πανηγύρια έχουν χάσει την αίγλη του παρελθόντος κι έχουν μικρότερη διάρκεια, συνεχίζουν να έχουν τη γοητεία τους και να συγκινούν μικρούς και μεγάλους. Εκτός από τη διαφύλαξη μιας παράδοσης ή ενός εθίμου, είναι η προσπάθεια της διατήρησης της κληρονομιάς μας, που έρχεται από πολύ μακριά. Το πανηγύρι μιλούσε στις καρδιές των ανθρώπων και θέλουμε να συνεχίσει να μιλάει. Είναι η ανάγκη να μην χάσουμε τις ρίζες μας, να διατηρήσουμε τους δεσμούς μας με το παρελθόν, παρελθόν γεμάτο από αξίες ηθικές και πνευματικές.

Κατά τη διάρκεια του Αυγούστου έγιναν οι εξής κοινωνικές & θρησκευτικές εκδηλώσεις:

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Θεία Λειτουργία στον Αη-Θανάση

7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Θεία Λειτουργία στην

Αγία Παρασκευή

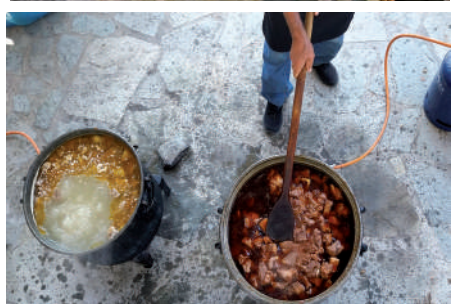
14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Η πίτα της Χαραυγιώτισσας. Όλοι οι χωριανοί μαζεύτηκαν στην πλατεία και γευθήκαν τις πίτες που έφτιαξαν οι Χαραυγιώτισσες νοικοκυρές και η Αδελφότητα δώρισε ένα αναμνηστικό δώρο σε αυτές.

16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Θεία Λειτουργία και Αρτοκλασία στον Άγιο Δημήτριο το πρωί & το βράδυ το πανηγύρι του χωριού μας. Πλήθος κόσμου προσήλθε στην πλατεία του χωριού και γεύθηκε τον πεντανόστι-

μο κοφτό, που μαγείρεψε ο Σπύρος Γιοβάνης. Επίσημοι προσκεκλημένοι που μας τίμησαν: ο παπά-Φίλιππας, ο αντιπεριφερειάρχης κ.Κων/νος Κίσιος και οι Αντιδήμαρχοι Νίκος Γαλιτσης, Τάσος Γιούνης, Σταύρος Δόνος, Θύμιος Κάκος και Μιχάλης Σιούτης.

17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Πάρτυ στην πλατεία. Βραδιά με μουσική 80's με επιλογές από DJ για να διασκεδάσουν όλες οι ηλικίες.

24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Θεία Λειτουργία στον Άγιο Κοσμά. Μαζί με τον παπά-Φίλιππα συνιερourγησε ο Αρχιμανδρίτης Χερουβείμ Μουστάκας.

Και του χρόνου, να έχουμε υγεία, να ξανασιμίζουμε

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ & ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

Η κατασκευή εσωτερικού οδικού δικτύου του χωριού μας

Σήμερα θα ήθελα να αναφερθώ στην κατασκευή του οδικού δικτύου στο χωριό μας.

Θυμάμαι όταν ήμουν μικρό παιδί και για πρώτη φορά πάτησα το πόδι μου σε αυτό το χωριό. Δεν είχε καμία ομοιότητα με αυτό που βλέπουμε σήμερα. Τότε το οδικό δίκτυο του χωριού ήταν μηδαμινό. Ο κεντρικός δρόμος από τα Κτίσματα μέχρι το χωριό ήταν στρωμένος με χαλίκια και συνέχιζε για την Καστάνιανη.

Οι εσωτερικοί δρόμοι του χωριού είχανε φάρδος, ακριβώς για να περνάει ένα γαϊδούρι φορτωμένο και δεν ήταν διαμορφωμένοι δρόμοι αλλά μονοπάτια. Υπήρχε κάτω χώμα και κάπου-κάπου στρώνανε καμία μεγάλη πέτρα για να πατάνε και να μην γεμίζουνε λάσπες από τις βροχές.

στοι αλλά όχι ακατόρθωτο έργο της κατασκευής του εσωτερικού οδικού δικτύου. Έτσι φασούλι το φασούλι μαζευόταν τα χρήματα και προχωρούσε λίγο-λίγο το έργο όσο έφταναν τα χρήματα. Η αρχή είχε γίνει στο δρόμο προς Μποκολαίους, στο δρόμο προς Βασιλαίους και στο δρόμο προς Αναβρύα. Μέτρο μέτρο στρωνόταν οι δρόμοι με τσιμέντο.

Το δύσκολο αυτό έργο ανέλαβαν οι μαστόροι του χωριού. Υπήρχαν τότε δύο συνεργεία. Το ένα συνεργείο αποτελούταν από τον **Μιχάλη Βόκολο (Μπίρμπα)** το **Δημήτρη Βόκολο (Τραπουζάνα)** και πολλές φορές προσκολούσε ο **Κώστας Τσιώνης**. Το δεύτερο συνεργείο ήταν ο **Φώτης Βασιλείου (Κολοκοτρώνης)** και ο **Βαγγέλης Παππάς**. Στις μεγάλες δουλειές ενώνονταν

όλοι μαζί και παρήγαγαν έργο που ήταν απίστευτο για τα μέσα που είχαν. Στη φωτογραφία δίπλα φαίνεται και ο **Μήτσο Κύρκος**, ο οποίος όμως ασχολούταν με άλλες δουλειές (ξύλα, κάρβουνα). Αργότερα η Αδελφότητα αγόρασε και μπετονιέρα και έτσι γινόταν πιο γρήγορα η παραγωγή του έργου.

Οι μαστορες αυτοί δεν δούλευαν μόνο στην κατασκευή των δρόμων, αλλά χτίζανε και καινούργια σπίτια, ανακαίνιζαν τα υπάρχοντα σπίτια και αναλάμβαναν όλες τις οικοδομικές εργασίες του χωριού.

Έτσι στην πορεία αποφάσισαν οι χωριανοί, ότι έπρεπε να γίνουν δρόμοι να πηγαίνουν τα αυτοκίνητα σε όλα τα σπίτια. Μπροστάρης σε αυτή την προσπάθεια ήταν η Αδελφότητα μας, που ανέλαβε να διεκπεραιώσει το τερά-

Δεν υπήρχε σπίτι στο χωριό που να μην δούλεψαν, είτε λίγο είτε πολύ, και να αλλάξουν την εικόνα του χωριού. Τους θυμάμαι να τρέχουν από το πρωί για να προλάβουν όλες τις δουλειές και το απόγευμα έδιναν το παρών στα καφεनेία.

- Θέρμανση
- Υδραυλικά
- Φίλτρα Νερού
- Λέβητες Αερίου
- Αντλίες Θερμότητας
- Ηλιακοί Θερμοσίφωνες
- Εγκατάσταση φυσικού Αερίου
- Κατασκευή Πισίνας
- Επισκευή Μηχανοστασίου
- Συντήρηση Πισίνας

Βάρσος Γιάννης

Υδραυλικός

Κινητό: 690.944.0574

E-mail: varsosjiannis@gmail.com

Στις όχθες του Βοϊδομάτη και σε απόσταση 2 χλμ από την Κλειδωνιά βρίσκεται το γεφύρι της Κλειδωνιάς (ή Βοϊδομάτη). Πρόκειται για μονότοξο γεφύρι με στιβαρή επιμήκυνση του τόξου του,

κτισμένο το 1853 με δαπάνες της ευεργέτιδας Μπαλκίζ Χανούμ, από το χαρέμι του Μπαλκίζ Πασά, η οποία έδωσε για την κατασκευή του 37.000 γρόσια. Σχετίζεται με το περιστατικό που αναφέρεται στο μοιρολόι της κόρης του Γερνή. Σύμφωνα με την παράδοση, στη θέση που είναι κτισμένο το γεφύρι σήμερα, υπήρχε παλιότερο. Εκεί έλαβε χώρα η σφαγή δυο συγγενικών αλλά αλληλομισούμενων οικογενειών από τα διπλανά χωριά, του Σταμάτη και του Γερνή, όταν η νυφική πομπή της οικογένειας του τελευταίου διάβαινε την γέφυρα και συναντήθηκε με μέλη της αντίπαλης φάρας.

ΣΤΟ ΧΛΩΜΟ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΤΟ 3ο ΠΑΝΠΩΓΩΝΗΣΙΑΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Σε άκρως συγκινησιακό κλίμα πραγματοποιήθηκε στο Χλωμό Πωγωνίου Αργυροκάστρου το 3ο Πανπωγωνισιακό Αντάμωμα, ένα Αντάμωμα που φέρνει κοντά το Πωγώνι των δύο χωρών, της Ελλάδας και της Αλβανίας.

Η ολοένα αυξανόμενη παρούσα του κόσμου, τόσο από τα χωριά του Πωγωνίου όσο και από τα χωριά της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας, αποτελεί απόδειξη του στενού δεσμού που ενώνει τις περιοχές αλλά και της ανάγκης για ακόμη συχνότερη επαφή των δύο πλευρών. Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν από τριάντα (30) χρόνια είχε πραγματοποιηθεί στο ίδιο σημείο το πρώτο Αντάμωμα μεταξύ των Κοινοτήτων Χλωμού και Πωγωνιανής.

«Βρισκόμαστε στο όμορφο και ιστορικό Χλωμό. Δεν πρόκειται για μία απλή εκδήλωση αλλά για μία ευκαιρία να συντονίσουμε τις προσπάθειες και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ώστε οι κάτοικοι του Πωγωνίου να βιώσουν επιτέλους την αλλαγή» ανέφερε μεταξύ άλλων στον χαιρετισμό του ο Δήμαρχος Δρόπολης – Πωγωνίου κ. Δημήτρης Τόλης επισημαίνοντας ότι απαιτείται οριστική, βιώσιμη και πρακτική λύση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, αναφέροντας χαρακτηριστικά την οδοποιία ως ένα από τα μείζονα ζητήματα για τα χωριά της ελληνικής μειονότητας.

«Επιθυμία της πολιτείας είναι να δει το Πωγώνι να προκοβεί και να αναπτύσσεται» επεσήμανε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Αργυροκάστρο κ. Σωκράτης Σουρβίνος ενώ ο Περιφερειάρχης Ηπείρου κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης επανέφερε το θέμα του Τελωνειακού Σταθμού Δρυμάδων ενημερώνοντας τους παρευρισκόμενους ότι σε νέα επικοινωνία που είχε με την ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών διαπίστωσε εκ νέου τη θετική αντιμετώπιση του αιτήματος για άνοιγμα του Μεθοριακού Σταθμού. «Νομίζω πως το αποτέλεσμα θα είναι θετικό, έστω για να λειτουργεί τα Σαββατοκύριακα ώστε να εξυπηρετείται το κοινό» σημείωσε.

Παράλληλα ο κ. Καχριμάνης εξέφρασε τον προβληματισμό του για την κατάσταση του οδικού δικτύου επισημαίνοντας ότι οφείλουν τόσο το Ελληνικό όσο και το Αλβανικό κράτος να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για την αποκατάστασή του, ενώ τόνισε ότι έχει ζητήσει από τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Κώστα Τασούλα χρηματοδότηση ώστε να αποκατασταθεί ένα τμήμα του δρόμου.

«Αντάμωμα ψυχής» χαρακτήρισε τη σημερινή εκδήλωση η Βουλευτής Ιωαννίνων της Ν.Δ. και πρώην Υπουργός κ. Μαρία Κεφάλα δηλώνοντας ότι είναι στο πλευρό των Πωγωνισίων.

Ως δύο καρδιές που χτυπούν σε ένα σώμα χαρακτήρισε τις περιοχές ο Δήμαρχος Πωγωνίου κ. Κωνσταντίνος Καψάλης

λέγοντας ότι μπορεί να υπάρχουν γεωγραφικά όρια, δεν υπάρχουν όμως όρια στον πολιτισμό, στα ήθη και στα έθιμα και επεσήμανε την αγαστή συνεργασία μεταξύ των δύο Δήμων. «Δεν υπάρχουν σύνορα στις καρδιές μας. Είμαστε αδέρφια και όλα αυτά τα χρόνια έχουμε άριστη συνεργασία» τόνισε. Συγχρόνως ο κ. Καψάλης αναφέρθηκε και στα προβλήματα που χρίζουν άμεσης αντιμετώπισης όπως αυτό του οδικού δικτύου και της λειτουργίας του Μεθοριακού Σταθμού Δρυμάδων ενώ δήλωσε πως η ολοκλήρωση της Ιόνιας θα φέρει ακόμη πιο κοντά τις δύο περιοχές.

«Όλα τα χωριά είμαστε Πωγώνι και είμαστε περήφανοι γι' αυτό» σημείωσε η Πρόεδρος της Επιτροπής Μειονοτήτων Αλβανίας κ. Κωνσταντίνα Μπεζιάνη ενώ ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αναφορά του Προέδρου της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων και Ενώσεων Επαρχίας Πωγωνίου κ. Γρηγόρη Άρμπιρου στην γέννηση της ιδέας για την αναβίωση του Πανπωγωνισιακού Ανταμώματος. «Ξεκινήσαμε τις προσπάθειες πριν δύο χρόνια και με ιδιαίτερη χαρά βλέπουμε το αποτέλεσμα. Οι άνθρωποι που ζουν στα ελληνικά χωριά της Αλβανίας θα πρέπει τιμηθούν γιατί τα κρατούν ζωντανά» τόνισε χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη ήταν η στιγμή που ο συγγραφέας κ. Κωνσταντίνος Κωστούλας πήρε το λόγο και μίλησε για το βιβλίο του «Το Χλωμό Πωγωνίου» στο οποίο γίνεται αναφορά και για την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, στον περίβολο της οποίας πραγματοποιήθηκε το Αντάμωμα ενώ η Γεν. Γραμματέας της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων και Ενώσεων Επαρχίας Πωγωνίου κ. Λουίζα Θεοδωράκη μίλησε για το Πωγωνίσιο μοιρολόι.

Το Αντάμωμα διοργανώθηκε από τους Δήμους Πωγωνίου, Δρόπολης – Πωγωνίου, την Ομοσπονδία Αδελφοτήτων και Ενώσεων Επαρχίας Πωγωνίου και το Σύνδεσμο Πωγωνισίων Β. Ηπείρου και ολοκληρώθηκε με χορούς του Πωγωνίου και πολυφωνικά τραγούδια.

ΨΑΡΩΝ 4, Πλατ.Καραϊσκάκη, ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 213-0379178 & 6944-562093

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗΣ (21-23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940)

Για να μπορέσει ο Ελληνικός Στρατός να καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της Βορείου Ηπείρου έπρεπε μετά την επιτυχία του να αποκρούσει την ιταλική επίθεση στη γραμμή Καλαμάς-Ελαία-Πίνδος, να εκδιώξει τους εχθρούς από τα παραμεθόρια χωριά της Ηπείρου που είχαν καταλάβει, χωρίς αντίσταση κατά τις πρώτες μέρες της εισβολής στη χώρα μας. Ένα από αυτά ήταν και η ακριτική Καστάνιανη Πωγωνίου.

Οι Ιταλοί που είχαν καταλάβει την Καστάνιανη είχαν οχυρώσει το ύψωμα Άγιος Αθανάσιος (οφείλει το όνομά του σε ομώνυμη εκκλησία που υπήρχε εκεί). Από αυτό μπορούσαν να ελέγξουν όλη την περιοχή. Την απελευθέρωση των παραμεθόριων χωριών της Θεσπρωτίας και της Καστάνιανης ανέλαβε ένα Μικτό Απόσπασμα με Διοικητή τον Συνταγματάρχη Ιππικού Κωνσταντίνο Ασημάκη. Είχε ξεκινήσει από την Καλαμπάκα στις 15 Νοεμβρίου 1940 και στις 16 Νοεμβρίου είχε φτάσει στη γέφυρα του Διπόταμου (Μπαλντούμα). Το Απόσπασμα Ασημάκη αποτελούνταν από την Α' Ομάδα Αναγνωρίσεως (Ιππικό), ΙΙΙ/40 Τάγμα Ευζώνων Άρτας με διοικητή τον Ταγματάρχη Αθανάσιο Πολίτη, τον 1ο Λόχο του Ανεξάρτητου Τάγματος Δελβινάκιου με Διοικητή τον Υπολοχαγό Κωνσταντίνο Παπαδήμα, που εκτελούσε χρέη Λοχαγού και έναν Ουλαμό Ορειβατικού Πυροβολικού 105 χιλιοστών με διοικητή τον Ανθυπολοχαγό Βασιλειάδη. Το ΙΙΙ/40 Άρτας αποτελούνταν από τρεις λόχους με την εξής σειρά: 9ος Λόχος με Διοικητή τον Λοχαγό Αθανάσιο Ντεκούλη, 10ος Λόχος με Διοικητή τον Υπολοχαγό Νικόλαο Πρεβεζάνο και 11ος Λόχος με Διοικητή τον Υπολοχαγό Φίλιππο Παπαϊωάννου. Επίσης στο Τάγμα ανήκε και ο 3ος Λόχος Πολυβόλων με Διοικητή τον Υπολοχαγό Νικόλαο Μίχου. Η πορεία του Αποσπάσματος Ασημάκη ξεκίνησε την Τρίτη 19 Νοεμβρίου 1940 από τα χωριά της Θεσπρωτίας Βροσίνα και Βουτσάρας. Πολύ γρήγορα κατάλαβαν τα χωριά Λεπτοκαρυά και Αγία Μαρίνα και στη συνέχεια το Τσαρακλιμάνι (νυν Καλλιθέα). Κινήθηκαν προς την Κάτω Λάβδανη, αλλά διανυκτέρευσαν όπου βρέθηκαν, πριν προλάβουν να φτάσουν στο χωριό Κουρεμάδι. Όλα τα χωριά απ' όπου περνούσαν τα ελληνικά στρατεύματα είχαν καταληφθεί από τους Ιταλούς και οι κάτοικοί τους ήταν φοβισμένοι.

Την επόμενη μέρα, Τετάρτη 20 Νοεμβρίου 1940, δύο λόχοι (9ος και 10ος) του ΙΙΙ Τάγματος και ο Λόχος του Παπαδήμα ξεκίνησαν από την Κάτω Λάβδανη για την Καστάνιανη. Συνάντησαν όμως μεγάλη αντίσταση από τους Ιταλούς με ριπές πολυβόλων και αυτομάτων όπλων. Σε βοήθεια των ελληνικών στρατευμάτων έσπευσε και ο 11ος Λόχος του ΙΙΙ Τάγματος Ευζώνων. Ένας από τους στρατιώτες του Λόχου ήταν ο Δημήτριος Τσίπρας από το Αθαμάνιο Άρτας, που αφηγείται: «Ριχτήκαμε απέναντι από το ποτάμι (σήμερα ονομάζεται Ευφοπόταμος, μάλλον γιατί στο παρελθόν πνίγνυκε εκεί κάποιος αθίγγανος, στην αρχαία λεγόταν Ίναχος), νύχτα ήτανε. Εμείς πηγαίναμε πιο πίσω, ενώ δύο λόχοι δικοί μας πηγαίναμε μπροστά. Οι

Ιταλοί υποχώρησαν άνευ μάχης μέχρι τα σύνορα στην Καστάνιανη. Οι δύο λόχοι οι δικοί μας που πηγαίναμε προς την Καστάνιανη συνάντησαν άμυνα από τους Ιταλούς, οι οποίοι ήταν κρυμμένοι σε χαρακώματα. Οι δικοί μας δεν μπορούσαν να τους βγάλουν και τότε λάβαμε διαταγή να κινηθούμε επειγόντως κι εμείς, ο 11ος Λόχος για να πάμε ενισχύση σ' αυτούς». Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 1940, οι Ιταλοί άρχισαν να σφυροκοπούν τις ελληνικές δυνάμεις. Τα δύο πολυβόλια που είχαν στον Άγιο Αθανάσιο σάρωναν τα πάντα. Τα χαρακώματα στο ύψωμα του Αγίου Αθανασίου είχαν σκαφτεί από τον Ελληνικό Στρατό το 1939, καθώς αναμενόταν η ιταλική εισβολή! Στην Καστάνιανη, κατά την πάγια τακτική Μεταξά είχε μεταβεί για να εκτελέσει οχυρωματικά έργα Λόχος Μηχανικού από την Κρήτη! Η διαταγή που είχε το Απόσπασμα Ασημάκη ήταν να καταλάβει οπωσδήποτε την Καστάνιανη. Την Παρασκευή 22 Νοεμβρίου έγινε η τελική επίθεση. Ο Άγιος Αθανάσιος όμως ήταν απόρθητος. Ο Δημήτριος Τσίπρας αφηγείται: «Θυμάμαι ότι οι δικοί μας εκείνη την ώρα είχαν κάνει έφοδο. Η απόστασή μας ήταν 500 μέτρα, ίσως και παραπάνω. Βλέπαμε την έφοδο που έκαναν, καίγαντο το ύψωμα από τις χειροβομβίδες και τα πολυβόλα. Το αποτέλεσμα ήταν να μην κάνουν τίποτα οι δικοί μας, δεν μπορούσαν να τους βγάλουν, είχαμε απώλειες αρκετές. Φτάσαμε εμείς σ' ένα σημείο εκεί και καθίσαμε. Η Καστάνιανη φαινόταν ότι ήταν απρόσβλητη κατά μέτωπο. Έτσι διαταχθήκαμε να τους πλευροκοπήσουμε». Παρά τις διαρκείς επιθέσεις των Ελλήνων, οι Ιταλοί χάρη στο πολυβόλο που βρισκόταν στην κορυφή του Αγίου Αθανασίου αμύνονταν σθεναρά. Έπρεπε να γίνει μια ριψοκίνδυνη ενέργεια για να εξουδετερωθεί το πολυβολείο. Αυτή την ανέλαβε προσωπικά ο Γεώργιος Οικονομάκος, ένα πανύψωλο παλικαρί, έφεδρος ανθυποσπστής (αλλού αναφέρεται ως έφεδρος ανθυπολοχαγός), διμοιρίτης του 11ου Λόχου. Μαζί με μερικούς ευζώνους σκαρφάωσε με σχοινιά στα απόκρημνα βράχια και βρέθηκαν κάτω από το ιταλικό πολυβολείο. Τότε ο Οικονομάκος εκμεταλλεύθηκε την αναμπουμπούλα της μάχης, σκαρφάωσε γρήγορα στα βράχια του πολυβολείου και αστραπιαία έριξε όλες τις χειροβομβίδες που είχε μέσα σε αυτό. Οι Ιταλοί πολυβολητές δεν πρόλαβαν να αντιδράσουν και έπεσαν νεκροί. Ο Οικονομάκος προσπάθησε να ξεφύγει αλλά οι Ιταλοί πρόλαβαν και τον σκότωσαν ρίχνοντας του χειροβομβίδες. Ο ήρωας έπεσε πάνω στα βράχια του πολυβολείου... Όταν σίγησε το πολυβόλο οι ευζώνων του 9ου Λόχου με εφ' όπλου λόγχη και φωνάζοντας «Αέρα» ανέβηκαν στο ύψωμα και το κατάλαβαν, ενώ οι Ιταλοί το εγκατέλειψαν και σκόρπισαν σε άλλες οχυρές

θέσεις περιμετρικά. Το κεφάλι του Οικονομάκου είχε αποκοπεί από το σώμα του ενώ υπάρχουν αναφορές ότι το πτώμα του είχε σκυλευθεί...

Στις 23 Νοεμβρίου καταλήφθηκε τελικά η Καστάνιανη και το γειτονικό χωριό Χαραυγή (τότε Βάλτισα) από το ΙΙ/40 Τάγμα Ευζώνων. Από Ιταλούς αιχμαλώτους που συνελήφθησαν εκεί έγινε γνωστό ότι ο Μουσολίνι τους είχε υποσχεθεί 200 λιρέτες για κάθε αιχμάλωτο Έλληνα στρατιώτη και 2.000 λιρέτες για κάθε αιχμάλωτο Έλληνα αξιωματικό! Όπως γράφει ο δημοσιογράφος Ξένος Ξενίτας: «Οι Ιταλοί τα παρατούν όλα στην Καστάνιανη και εισβάλλουν ακάθεκτοι... στο Αλβανικό έδαφος. Και αφήνουν στους νικητές αιχμαλώτους, τραυματίες, υλικά άφθονα και πλιάτσικα που δεν πρόλαβαν να τα πάρουν μαζί τους στην αλλόφρονη φευγάλα τους...». Οι κάτοικοι της Καστάνιανης όταν αντιλήφθηκαν ότι οι Ιταλοί είχαν φύγει έσπευσαν να υποδεχθούν τους Έλληνες στρατιώτες. Ο στρατιώτης Γεώργιος Κίτσος του 11ου Λόχου του ΙΙΙ/40 Τάγματος από τον Καλόβαρο Άρτας αφηγείται: «Από εκεί που ήμασταν βλέπαμε κάτι χωριάτες και ερχόταν με κάτι πανιά άσπρα στα χέρια.

«Ε, στρατιώτες, έφυγαν τα σκυλιά, μην φοβάστε», μας φώναξαν.

Εμείς από τον φόβο μας νομίζαμε ότι ήταν Ιταλοί και ντύθηκαν χωριάτικα για να μας πιάσουν.

«Πυρ», φωνάζει ο διμοιρίτης. Με το πυρ έπεσαν όλοι κάτω και δεν σηκώθηκε κανένας.

Καταλάβαμε τότε ότι δεν ήταν Ιταλοί. Ο διμοιρίτης μας τότε τους είπε:

«Μην φοβάστε, δυο-τρεις ελάτε προς εμάς.

Τρεις μόνο κάτοικοι τους είπαμε να έρθουν να μας πούνε τι έγινε το βράδυ στο χωριό και όχι όλοι, γιατί δεν ξέραμε τι ήταν. Ήρθαν κρατώντας άσπρα πανιά και όταν έφτασαν σ' εμάς αγκάλιασαν τους αξιωματικούς και τους είπαν:

«Έφυγαν τα σκυλιά, έφυγαν. Καλωσορίσατε πατριώτες. Μετά όλο το χωριό κίνησε κάτω και ήρθε σε μας τους τσολιάδες να μας αγκαλιάσει».

Οι κάτοικοι της Καστάνιανης πήγαν στις περιοχές όπου έγιναν οι μάχες και μάζεψαν όλους τους νεκρούς, Έλληνες και Ιταλούς, και τους έθαψαν. Ο στρατιώτης Θωμάς Ντασκαγιάννης αφηγείται: «Όταν μπήκαμε μέσα στην Καστάνιανη πήγαμε και μπήκαμε μέσα σε μια αποθήκη για να προφυλαχτούμε. Ήρθε μια οβίδα και σκάει στην άκρη της αποθήκης που ήμασταν εμείς και μια στην εκκλησία του χωριού. Εμείς τα χάσαμε και σκορπίσαμε μέσα στο χωριό όπου φύγει-φύγει».

Για την ιστορία, η οβίδα έπεσε πάνω στην Αγία Τράπεζα της κεντρικής Εκκλησίας του χωριού (Αγία Τριάδα) και δεν εξερράγη. Θαύμα ή σύμπτωση;

Τα στοιχεία για τη μάχη της Καστάνιανης προέρχονται από το βιβλίο «Περί Καστάνιανης Πωγωνίου Ιωαννίνων ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΑ & ΑΝΑΛΕΚΤΑ» 2013.

